

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésében

Közjogi ellenzék és gyakorlati politika.

Pécs, 1894. szept. 13.

A kormány megvásárolt sajtójának sehogy se akar fejébe férni az a gondolat, hogy a függetlenségi és 48-as párt a maga lábán járjon s ne segítse többé a kormánynak a gesztenyét kikaparni a parászból. Milyen szépen ki is szineztek maguknak a jövőt; azt hitték, hogy a közjogi ellenzék egyszer betévedvén az ő büvőkörükbe annyira beleszédült a kormánytámogatás dicsőségebe, hogy most már végkép hozzáláncolhatják diadalszekerükhöz. Pedig nagyot csalatkoztak, mert az a légkör, melyben kormánypárt és közjogi ellenzék az egyházpolitikában találkoztak, nem ez utóbbinak, hanem a kormánypártnak volt idegen s így nem az ellenzék, hanem a hatalom birtokosai szédültek meg tőle.

Ebből a szédületből még most sem tudnak kibontakozni s mint az ittas ember, ki ha egy témába belelovagolta magát, nem tud tőle szabadulni, azonképen a kormánysajtónak sincs más eszméje, csak az egyházpolitika. Államosítsuk a közigazgatást, mert csak ez biztosíthatja az egyházpolitikai törvények életbe léptét; a világról se bolygassuk a választási törvényt, mert ez veszélyeztetné a kormányt, melyhez van kötve az egyházpolitikai javaslatok sorsa; ne zaklassuk nemzeti követelésekkel Bécset, mert az egyházpolitikában ugy is nagy engedményekre birtuk és a többi és a többi, így megy ez a végtelenségig.

Ha aztán látják, hogy ennek a szédülésnek a közjogi ellenzék nem ül fel és azt vitatja, hogy Magyarországnak vannak még sokkal fontosabb vitális érdekei, melyek kiküzdendők s melyek kiküzdésében épen a kormánypárt képezi az elhárítandó főakadályt, akkor rázengik, hogy „ily eszmekör visszaesést jelent a szélső ellenzéknek ama fatalisztikus és ábrándos tengő életbe, amely meddő multját kimerítette s amelyből a gyakorlati politika javára a házassági reform s vallás-szabadság kérdései ragadtak ki.“

Nos hát az igaz, hogy kormánypárti szemüvegen át nézve a függetlenségi és 48-as párt multja meddő volt, mert bizony e párt senkinek zsiros konkokat nem biztosított, de azért a nemzeti eszme ápolásában és terjesztésében sokkal több az érdeme, mint a magyar állam megszilárdítását folyton hangoztató, de azért az államiság nélkülözhetlen alkatelemeit egymásután feladó kormánypártnak. De nem is az a baja a hatalom birtokában levő pártnak, hogy a közjogi ellenzék „fatalisztikus és tengő életet“ folytat, hanem az, hogy a gyakorlati politikában nem akarja mindig az ő szekerét tolni. Mert hát itt vannak a közigazgatás és választási törvény reformja, a közigazgatás függetlenítése s több más aktuális kérdés, melyekben a függetlenségi és 48-as párt nem ábrándozik, hanem nagyon is készül az elszánt harcra, de a „gyakorlati politika“ ezen kérdéseiben már nem üdvözli a kormány sajtója, hanem egész naivul azt kérdi, mikép függ össze az erős megyei önkormányzat, a választási cenzus leszállítása s a gazdasági szeparáció ügye a függetlenség eszméjével?

Nos, ha a kormány szolgálatában álló sajtó annyira idegen a magyar nemzeti felfogástól, hogy ezt az összefüggést megérezni, felfedezni nem képes, az csak az ő szégyene, de a magyar nép igenis tudja és érzi, hogy a törvényhatósági önkormányzat még ma is legerősebb biztosítóka a nemzet alkotmányának s hogy Magyarországon épen a mai viszonyok közt a hatalom centralizációja egyértelmű a függetlenségi eszmének teljes feladásával, mert a központi hatalmat Béccsel szemben csak hajlongani láttuk eddig is s hogy az ország minden jogát eddig Bécsnek fel nem áldozta, csak onnét van, hogy a törvényhatóságoknak is voltak jogaik, melyekkel a kormány nem rendelkezett szabadon.

A választási törvény igazságos és szabadelvű reformja is a legszorosabb összefüggésben van a függetlenségi eszmével, mert a mai elősdi kormányrendszer, mely ennek az eszmének legnagyobb

ellen-sége, csak a nemzeti közakarat meghamisítása által tengeti életét. Ha a valódi nemzeti akarat igazságos és szabadelvű választások útján megnyilatkozhatnék, megszűnnék a közjogi ellenzék programja hiu ábrándnak lenni, minek a kormánypárt hirdeti.

Hogy az önálló gazdasági politika s ennek folyamánakép a külön vámterület integráns része egy állam függetlenségének, az annyira világos, hogy roszhiszeműséget kell feltételeznünk abban, ki ezt kétségbe vonja. De ha ez csakugyan nem lenne egyéb érdekkérdésnél, akkor is annyira kézenfekvő a külön vámterület szükséges volta hazánkra nézve, hogy a magyar állam megszilárdulását szíven viselő kormánynak sokkal elsőbrendű kötelessége lenne ezt létesíteni, mint a közigazgatást államosítani s a rosz választási törvényt konserválni.

A delegációk. A közösügyek tárgyalására kiküldött magyar országos bizottság csütörtökön tartotta meg a kijelölő értekezletét. Elnökké egyhangulag Tisz a Lalos grófot jelölték ki. A N. F. P. szerint a jövő évi közös költségvetés 4:1 millió frt többlettel van előirányozva. A kvóta arányában föl-osztandó többlet egy millió forintot fog tenni.

A főrendiház elnökei. Csütörtökön este tartott minisztertanácsban határozatba ment, hogy a főrendiház elnökévé Szlavay József koronaőr, a mostani első alelnököt fogják kinevezni, a mi annyival is inkább helyeselhető, mert a főrendiházi elnökség ügyét tényleg már nagyon hosszú idő óta az érdemes alelnök intézi. Az így megüresedő első alelnöki széket Károlyi Tibor gróffal, a második alelnököt pedig Vay Béla báróval fogják betölteni. A kinevezések minden valószínűség szerint még e hónapban, vagyis az országgyűlés megnyitása előtt megtörténnek.

Külföld.

Merénylők a Vatikánban. A Tribuna jelentése szerint a vasárnapról hétfőre virradó éjjel

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az egér.

Árva Istvánnak hívták: árva is volt. Nem ismerte atyját, ajkát nem érinté édes anyja csókja soha, mert az a szegény nyomorult asszony életét adta cserébe az ő életéért. Valami ágról szakadt cigány nő könyörült meg rajta, az táplálta, míg megindult járni, megtanult beszélni, akkor aztán meg volt mentve az élet számára, tápláló anyja elhagyta, — neki ugy is maradt 4 élő gyermeke, akikről gondoskodni kellett; nevelése be volt fejezve, megélhetett a maga emberségéből, hisz tudott siralmas hangon — koldulni.

A fiu megnőtt. Jó emberek által oda dobott krajcárok, összekoldult kenyérdarabok tarták fenn életét s különös, nyomorusága dacára erős acélizmai lettek. Pista korában dologhoz nem szoktatták: István korában természetesen kerülte a munkát. Mikor már hatalmas suhanc lett, nagy bozontos fejében egyszer ilyen furcsa gondolatok kezdtek keringeni: „Hűm, más embernek van háza, kocsija, lova, pénze, jó ételeket eszik ezüst kanál, kés, villával!“

Tovább szötte gondolatait: „Nekem nincs sem mim, nincs hol meghúzzam magam, ha zivatar jő; öt ujjammal teszem számba a kenyeret, ha — van!“

„Hátha elvenném mástól egy részét annak, amije van?“ — — —

„Neki is maradna, nekem is lenne“ — — —

„Ott van a Bezgőné asszonyság . . . ebédülő szobájában oly sok ezüstöt láttam, mikor koldulni jártam nála, s midőn durva szóval utasított el.“

Amint ezeket gondolta, egyedüli társa az éhség volt, már pedig az ily társ rosz tanácsadó. Az alkonyat közelgett. Sűrű fellegek boríták be az eget, sötétben gomolyogva az űrben. A fiu gondolatai is mind sötétebbek lettek: „azon az ezüstön mennyi pénzre lehetne szert tenni?“ Valami vont a tájra, a hol azt a sok ezüstöt látta. Néptelen, csendes utcába ért, ott lakott Bezgőné. Megállt a ház ebédülőjének alacsony ablaka alatt. Villám hasította a levegőt, dördült, megrendült bele az ég, a föld s a fiu szíve, agyveleje Sötétség követé a fényt. A villámlásnál azt gondolta: visszatérek. A sötétben elhatározta, hogy betöri az ablakot s rabolni fog.

Hullott az eső, egy lélek sem volt a közelben, sötét volt nagyon: beverte az ablakot. Nem is hallatszott a beverés zaja, elnyomta azt az ég dörgése. — Mint a macska kúszott fel István az alacsony ablakba s a szobába lépett. Villám világította meg a sötétet, a fénynél meglátta az üveges szekrényt, melyben az ezüst állott; pár pillanat s csörömpölve esett be a szekrény üvege s a rabló egy ezüst-készlettel a kezében sietett az ablak felé előbbi útján. Az ebédülő ajtaja kinyílt s a ház híres fűsvény ur-nője rémült arccal, kezében gyertyával lépett be azon. Árva István megijedt, kiejtette kezéből az ezüstöt, lába a padlóhoz gyökerezett. Az öreg asszonyság iszonyuan sikoltozva kiáltá: tolvaj! tolvaj! gazember! rabló!

— Ne sikoltson, itt az ezüstje! s élébe dobta. Az asszony élesen vitott tovább: „rabló!“

Bezárnak, gondolá a fiu, elveszik egyetlen kin-csemet: szabadságomat. Neki rohant a sikoltzó asszonynak, ki elállotta az ablak felé vezető utat, kiverte kezéből a gyertyát. Fojtott hörgés hangzott fel a szobában, aztán csend lett, borzasztó csend! . . . Rövid pár perc múlva rongyos ember rohant tova a

zivataros éjben, villám mutatta uton, fülében csak e szó hangzott hörgőn, hosszan: „gyilkos! gyilkos!“ Néhány nap múlva pedig Árva István ott ült a törvénylátó urak előtt, akik aztán az enyhítő körülmények tekintetbe vételével elítélték tizenöt évi fegyházra.

II.

A nap nyugodni száll. Bucsuzó arany sugarai közül egy lopva surran be a fegyház komor cellájába Árva Istvánhoz, aki lehajtott fővel gondolkodik a koldus étellel járó szabadságról! Mellette darab avas szalonna s penészedni kezdő kenyér hevert, melyeket a játszi napságár megvilágított. A fegyenc, amint szemébe ötlött az ételmaradék, sajátos füttyöt hallatott, mely után a cella szegletéből nesz hangzott s csakhamar óvatosan körültekintő kis szürke egérke dugta ki fejcskáját, szimatolt a légbe s a fegyház lakója felé tartott. István piciny darabkákra törte szét a kenyérmaradékot s körmeivel széttépte az avas szalonnát s odatartá a kis egérnek, mely félelem nélkül vette ki a rab kezéből az élelmi szert s akkor sem futott el, midőn a fegyenc erős kérges ujjával gyöngéden simította meg szürke testét s hálás tekintettel nézett a suhanc szomorú arcára, melyen bizonyos büszkeség lászott, hogy még neki is lehet pártfogoltja. Nyílt az ajtó s belépett rajta a fegyház durva, komor arcú őre, arról akarva meggyőződni, ott van-e a rab, ki épen akkor adta át az egérnek utolsó morzsa kenyereit. A durva őre meglátva az egeret, mely nem rohant el tőle félve, odalépett hozzá s hogy a rabnak fájdalmat okozzon, nagy széles talpu csizmájával eltaposta az ártatlan kis állatot.

Árva István mint halálra sebzett vad sikoltott fel, iszonyu izmai segélyével, mintha zsinég lett volna, ugy szakította a kezét tartó láncot s ké-

pápai csendőrök őrzárata a Vatikáni kertben a pápa részére fentartott palazzina közelében elfogott két embert, kik a csendőrök láttára futásnak eredtek. Fegyvereket nem találtak náluk. A „Tribuna“ szerint futás közben eldobták fegyvereiket. A foglyokat a pápai csendőrkaszárnnyába vitték, hol az éjtel től töltték. Másnap reggel átadták őket az olasz rendőrség megbizottainak, mely az esetet teljes titokban tartja.

A tanító-katonák panasza.

A folyó évi augusztus havában gyakorlatra bevonult népiskolai tanítók közös hadseregbeli előljáróik részéről oly lealázó, minden emberi méltóságot sértő bánásmódban részesültek, hogy e miatt panaszszal fordultak a budapesti hadtestparancsnokhoz.

Hogy ezen panasznak minő eredménye lesz, természetesen nem tudhatjuk, de reméljük, hogy a hadtestparancsnokság meg fogja szívlelni a német császárnak pár hét előtt teljesen hasonló esetben tett kijelentését. A német hadseregben, hol pedig nem járul fajgyűlölet is a soldateszka önteltséghez, szintén fordultak elő esetek, hogy a tisztek lealázólag bántak a hadkötelezettségüket teljesítő néptanítókkal, mi a császárnak tudomására esvén, egész felháborodással jelentette ki, miszerint szégyenli, hogy hadseregében ilyen tisztek is akadnak.

Mi mindenben szeretjük utánozni a németeket, kívánatos lenne, hogy a német példát nálunk ebben is utánozzák.

A panasz feljelentés, mely a tényállást körülményesen ismerteti, következő:

„Nagyméltóságú Hadtestparancsnok Ur! Alulírottak, mint megbizottjai a velünk f. é. augusztus hó elsején, Pécsre, az 52. gy. ezredhez, 13 napi fegyvergyakorlatra bevonult tanítóknak és egyéb póttartalékos társainknak, bátorkodunk a nagym. Hadtestparancsnokság tudomására hozni ama lealacsonyító, emberi méltóságunkat legmélyebben sértő bánásmódot, melyben K. N., a 10. század kapitánya és ugyan e század hadnagya K. I. urak bennünket részesítettek.

Kifogásoljuk első sorban, hogy bennünket, Magyarországon honpolgárait azért, mert egyik másikunk a német nyelvet elsajátítani elég szerencsés nem lehetett, lehurrogassanak és nemzetiségünket kihívó módon sértgessék, mint ezt a kapitány ur Bizzó István és Tyószits Pál tanítókkal szemben magának megengedte.

Sérelmesnek találjuk nevezett kapitány ur azon eljárását is, hogy valakinek bevallott állását kérésébe vonja, csak azért, mert — a kapitány ur saját szavait idézzük — „a pofája nem vall rá!“, vagy tisztességes embert azzal illessen, hogy „szivány pofája van.“ Előbbivel Balogh Bertalan hajóskapitányt, utóbbival Tyószits Pál tanítót sértette.

Lealázónak találjuk mind emberi méltóságunkra, mind állásunkra, hogy bennünket minden alkalommal „ökrök“-nek, „szamarak“-nak, „kujonok“-nak, „Lehrerbagázs“-nak, „Lehrerg'sindel“-nek, „Lehrer mit zwei e (leerer)“-nek cimezzenek, mint tette K. I. hadnagy ur, ki ezenkívül Magda Pál, pécsi tanító azért, mert a kapitány ur által is „ócska rongyok“-nak elismert ruhában szégyelvén

péből kikelve rohant a porkolábra, acél öklével s a kezén levő bilincsel oly irtózatot ütést mért a durva ember fejére, hogy az egy hang nélkül esett össze. A rab halálsápadt lett, kirohant a nyitva levő ajtón, mint valami ördög. Elfogták s nemsokára ismét bírái előtt állott.

III.

Az ügyész ur szuró szemeivel a javithatlan bűnösre nézve remek vádbeszédben adta elő, hogy az az emberségből kivetkőzött érzés nélküli lény könyörületre nem érdemes: kétszer ölt. Romlott a szive, romlott a lelke, aki ha valamiképp szabadulna valaha a büntető igazság kezei közül s kikerülne a társadalomba, valóságos vérengző tigris volna. Ily ember könyörületet nem érdemel s kell, hogy a törvény kellő szigorra sujtja s a társadalmat megmentse tőle, kéri reá kimondani a helálos ítéletet.

És kimondták.

IV.

Árva István dacosan, emelt fővel ment a bírótó alá. Utközben a pap vigasztalni akarta, rá sem hallgatott. A lelkiatya intette a megtérésre. Mit tudta ő, mi az. Oda tartotta neki a feszületet: csokolja meg. Elfordította a fejét.

A bírák lelkiismerete meg volt nyugtatva: ennek a gonosztevőnek nem csak emberi érzése, de hite sincs.

A hóhér befejezte munkáját. A társadalom nyugodt lehetett, meg volt szabadítva egy hitetlen, szivtelen embertől.

Szegény Árva István, pedig mennyire szeretette azt az egeret!

Kovássy Elemér.

menni és 10 napon át senki által nem kifogásolt, egészen előírás szerint készült sajátjában járt, a legértőbb módon illette, elfogatással és bekísértetéssel fenyegette, ha még egyszer így látja meg, mert „ne higgye — ugymond — hogy azért, mivel valahol az Isten háta mögött papirt meg írónt árul, vagy talán iskolaszolga és iskolát söpör, úr lehet itt!“ És ugyanaz este kérdőre vonta és kiutasította egy elsőrangú vendéglőből Gondos József balatoneőrsi tanítót azért, mivel „a rongyok“-ban mert megjelenni.

Ugyancsak Magda Pál pécsi tanítóval történt, midőn egy reggel a „Frigyes“ kaszárnnyába volt menendő, a 44 esek alezrede megaláztatva intette azon célból, hogy kutyájának a szájkosarát vele levétesse, pedig az alezredek urnak szolgálója is vele volt, nem volt tehát szükséges más egyént fogni ennek a dolgnak véghezviteléhez. Magda Pál pécsi tanító a parancsnak engedett, de egy kissé ügyetlenül, az alezredek urnak nem tetsző gyorsasággal vitte véghez ezen nem intelligens emberhez való foglalkozást, — lévén ő tanító és nem szájkosár levevésével foglalkozó egyén — a leggorombább szavakkal köszönte meg. Itt megjegyezzük, hogy a nevezettnek egy pár tanítványa is jelen volt és hallották tanítójuk lealáztatását.

Midőn egyéb sérelmeink elhallgatásával tisztelt tudomására hozzuk ezeket a nagymélt. Hadtestparancsnokságnak, nem tagadjuk, hogy mi, katonatanítók, kik nyolc heti csekély kiképzés után csak 2 évenként vonulunk be rövid 13 napi gyakorlatra, a tényleges szolgálatban levő, teljesen kiképzett legénységnek kitarásban és az egyes katonai mozdulatok szabatos és gyors végrehajtásában bizony mögötte állunk; belátjuk és szívesen elismerjük azt is, hogy nehézségünk az ehhez nem szokott tiszturak türelmét sokszor nem csekély próbára teheti; azt azonban még sem tudjuk elhinni, hogy az iránynyunkban tanúsított eljárás a szabályzatnak vagy a nagymélt. Hadtestparancsnokság intencióinak megfelelően.

Nagyméltóságú Hadtestparancsnokság! Nem a szolgálat nehézségei miatt panaszkodunk; bár a reggel 6 től 11 ig és a délután 2 től fél 6 ig tartó gyakorlatok alatt sokat szenvedtünk a nyári nap hevétől, sokat a szokatlan járás-kelestől feltört lábaink miatt is. Mindezen testi szenvedéseink azonban el törpülnek azon lelki szenvedéseink mellett, melyeket nevezett tisztjeink sértegetései nekünk okoztak, any nyilán is inkább, mivel mindenkor szembeötölően nyilvánult állásunk kicsinylése, a sértegetésre való alkalom keresettsége és a feleselést provokáló szándék és mert oly alkalommal történt, midőn a szolgálati szabályzat megsértése nélkül magunknak elég tételt nem vehettünk.

Kérve, hogy ezen tiszteletteljes jelentésünket tudomásul venni kegyeskedjék, vagyunk

Pécsen, 1894. szeptember 10-én, a nagymélt. Hadtestparancsnokság alázasatos szolgálói

Schäfer Károly, Pikler József, Magda Pál,
tanítók, mint megbizottak.“

Városi közig. bizotts. ülés.

Pécs, 1894. szept. 13.

Aidinger János kir. tanácsos, polgármester d. e. 10-kor megnyitván az ülést, bejelenti, hogy Kardos Kálmán főispán hivatalos elfoglaltsága miatt ezuttal akadályozva lévén az ülés vezetésében, az elnöki tisztet teljesítette az ő hatáskörébe esik.

A törvény hatóság területén átvonuló állami közutakon teljesített szállításoknak, valamint a végrehajtott építkezések felülvizsgálatára Bolgár Kálmán és Rath Mátyás bizottsági tagok kértettek föl.

Dulánszky Nándor dr. megyés püspök felbevezet a tanács azon határozata ellen, mely szerint a Rét utca végén keletre a vasfürdőhöz a püspöki réten keresztül vezető gyalogutat elzáró ajtó eltávolítására a rendőrkapitányság utasított. A közig. bizottság a tanács határozatát jóváhagyta.

A kórházi másod orvosok csekély fizetésük dacára is idejük legnagyobb részét a közkórházban tartozván eltölteni, elhatározatott Erreth Lajos dr. kórházi igazgató előterjesztésére, hogy az inspekción teljesítő másod orvosok a kórházi pénztár terhére teljes természetbeni ellátásban részesíttessenek.

A város közs. iskolaszéke a polgári leánytanoda túltömöttségéből származó bajok megszüntetése érdekében tett intézkedés gyanánt bejelenti, hogy az első osztály párhuzamosítását elrendelte.

A város közegészségi állapota Czirer Elek dr. városi t. főorvos jelentése szerint augusztus hónap kedvezőnek jelezhető. A heveny fertőző kórok közül csak a difteritis mutatkozott mintegy 8 számmal, de enyhébb alakban, mint az előző hónapokban. A városi közkórházban ápolatott 400 beteg, meggyógyult 149, javult 31, meghalt 15 (idegen 12), további ápolásra maradt 202. Az irgalmasok kórházában ápolatott 93; meggyógyult 45, javult 10, javulás nélkül elment 3,

meghalt 1. (idegen) további ápolásra maradt 34. A bányatelepi kórházban ápolatott 23, meggyógyult 12, javult 2, gyógyulatlanul távozott 1, meghalt 1, további ápolásra maradt 7. Elve született augusztusban a város területén 109 gyermek. Meghalt 83 egyén. A népesedési szaporulat 39. A szülöttek közt nemre nézve volt 57 fiú, 52 leány, (törvényes 92, törvénytelen 17.) Vallást tekintve született 96 r. k., 4 ref., 2 ág., 7 izr. Kettős születés egy izben fordult elő. Házasságra 29 pár lépett. A meghaltak közt volt nemre nézve 45 fi, 33 nő; vallást tekintve 71 r. k., 4 ág., 1 ref., 6 izr., 1 baptista. Legmagasabb kort egy 83 éves kereskedő ért el. A halva szülöttek közt volt 5 fiú, 1 leány, (törvényes 5, törvénytelen 1.) Piacra hozott élelmi cikkek s tápanyagok 31 szemle alkalmával megvizsgálva összesen 6 és fél k. romlott hal, 7 liter hamisított tej, 223 romlott dinnye s 11 kosár élvezhetlen gyümölcs lett elkobozva s megsemmisítve. Veszett macska általi megmarás egy izben fordult elő s a megmar egyén a budapesti Pasteur-féle intézetbe küldetett.

A város adója. Dragonescu Dömjén kir. tanácsos, kir. pénzügyigazgató jelentése szerint augusztusban befolyt egyenes adó 51.454 frt 55 kr.; a m. é. hasonló havához képest 1.235 frt 07 krral több. Hadmentességi díjakban 18 frt; a m. é. hasonló havához képest 32 frttal kevesebb. 1894. január 1-től augusztus végéig befolyt egyenes adó 253.113 frt 72 és fél kr.; a m. é. hasonló időszakához képest 11.434 frt 02 krral több. Hadmentességi díjakban 1744 frt 74 kr.; a m. é. hasonló időszakához képest 126 frt 24 krral több. Jelenti továbbá, hogy a f. é. összes állami egyenes adók és hadmentességi díjak kivetése és előírása immár teljesen befejeztetett.

Hirek.

— (Ünnepélyes Veni Sancte zenés misével.) A reáliskola Veni Sancte ja alkalmából holnap vasárnap reggel 7 órakor az irgalmasrendűek templomában számos helybeli műkedvelő közreműködésével Hummel N. J. nagy miséje (opus 111.) kerül előadásra. Betétek: Graduale „Beatus vir qui timet Deum“ Drobisch L.-tól és Offertorium „Tuisunt coeli.“ Wolf J. től.

— (Napidijas volt főnöke ellen.) A Nemzeti újság esztörtöki számában olvasuk a következőket: A napokban mi is hirt adtunk arról, hogy Püspöky Grácián, a pécsi kataszteri hivatalapidijas, Szász Gyulát a hivatal főnökét, több rendbeli szabálytalansággal és sikkasztással vádolta felettes hatósága, a pénzügyminiszter előtt, minek folytán Szász ellen fegyelmi vizsgálatot rendeltek el. Erre vonatkozólag ma Vértessy Ferenc min. osztálytanácsos, a pénzügyminiszterium elnöki osztálya vezetőjének aláírásával egy nyilatkozatot kaptunk, mely szerint Püspöky e feljelentése következtében az előnyomozás megtartatott s annak eredményeként megállapították, hogy Szász Gyula annyiban a mennyiben aapidijasok részére utalványozott összegnél elért megtakarítást ugyancsak aapidijasok megjutalmazására fordította, az előirt szabályoknak nem felelt meg, amiért is szolgálati uton a szabályoknak megfelelő eljárásra utasították. Minthogy azonban ez eljárásban egész hivatalos működésében, a meg-ejtett nyomozás szerint semmiféle oly dolgot nem követett el, ami a fegyelmi vizsgálatnak alapjául szolgálhatott volna: ellene fegyelmi eljárás nem is lett elrendelve. Eppen így nélkülöz minden alapot a közlemény azon része, hogy Szász Gyula hivatalos minőségben sikkasztást követett el.

Ez ügyben Szász Gyula kataszteri felügyelőtől a következő sorokat kaptuk: Tekintetes Szerkesztőség! A Püspöki Grácián, voltapidijas által ellenem, mint hivatali főnöke ellen a nm. m. kir. pénzügyminiszteriumhoz, még mult hó 3-án beadott s e magas hatóság által, a megfelelő hivatalos eljárás után, a kezeim közt levő okmány szerint alapatlannak ítélt följelentésből kifolyólag, a mult napokban több fővárosi és vidéki lapban ellenem megjelent becsületsértő közleményekkel szemben, most, midőn e hírlapi támadásokat illetőleg is, mint hivatalnok, felettes hatóságom, a nm. miniszterium részéről teljes elégtételt nyertem, sietek tudomására hozni, hogy mint magánember, rágalmozás és becsületsértés címén, a becsületemben gázoló hírlapi hírlélek kezdeményezője, a „Magyar Estilap“ című lap ellen a sajtóbírói eljárás megindítása céljából a szükséges lépéseket megtettem. Kérem sziveskedjék e nyilatkozatomat becses lapjában közzétenni. Tisztelettel kérem egyszersmind mindazon lapok szerkesztőségét, melyek a rám vonatkozó s fentemlített közleményt átvették, hogy e nyilatkozatomat is közölni sziveskedjenek. Pécsen, 1894. szeptember hó 13. Szász Gyula miniszteri titkár, a pécsi m. kir. VI. kataszteri helyszinelési felügyelőség vezetője.

— (Az egyházmegyéből.) Gruzling Ferenc magyarszéki plébános a gödrei kerület esperesi hivataláról lemondván, helyébe Gundy Miklós

sádsi plébános nevezetett ki esperesé; a megboldogult Mikó György szegzárduvárosi plébános helyébe pedig Sághy Pál agárdi plébános nevezetett ki a szegzárdi kerület esperesévé. — Segédlelkészi minőségben áthelyeztek: Antal György Mohácsról Szabolcsra, Takács István pedig Szabolcsról Mohácsra. Frey János végzett pázmáneumi növendék Nadasdon szept. 14-én alszerpappá szenteltetett, 15-én szerpappá és 16-án pedig áldozópappá fog szenteltetni.

— **(Ismét tűz Mohácson.)** Az az átkozatos kéz, mely a mohácsiakat, a gyújtogatás gyarlatos, bűnös tetteivel ezidén iszonyu rémületben tartja, még mindég nem akar nyugodni. Az a lelkiismeretlen, vadállatias érzésű gyújtogató, kinek örült szándéka Mohácsot fölgyújtani, ezen gyalázatos tettet szerdán ismételt megkísérelte. Délután két órákor ugyanis a sokac utca városrészben, hol 3—400 nádasfedelű ház van egymás mellett, sűrű füstfellegek szállottak magasra. Kovácsics Stipó földműves háza gyuladt ki. A magasra fölesapott lángokat az éppen akkor keletkezett gyenge szél átvitte a szomszéd épületekre. Egy pillanat alatt 4 ház, melléképületekkel együtt lángokba volt borulva. A tűz oly vehemensül puszított, hogy a meggyuladt épületek megmentéséről szó sem lehetett. Mindenki igyekezett a szomszéd-épületeket megvédeni, mert ha a lángok jobbra-balra tovább terjednek, úgy Mohács menthetlenül el van veszve. A tűzoltók, Bárány Lajos főparancsnokkal az élükön, emberfeletti munkát fejtettek ki a mentés körül. Több száz ember segédkezett nekik ebben. Egy veszélyes helyen, hol nagy mennyiségű fa és szalma volt főlhalmozódva, Stajevics János orsz. képviselő tapintattal vezette a védelmi munkálatokat. Csakis a tűzoltók és a lakosság egy derék részének köszönhető, hogy a tűznek nem volt végzetes következménye, hanem félórái és után lokalizálni lehetett. A leégett házak tulajdonosai a következők: Kovácsics Stipó, Kovácsics Ivó, Kersics Peró és Bubregh Pávó. Valamennyinek a házában kívül butorzata és a melléképületekben beraktározott gabonája is a tűz martaléka lett. Az épületek közül csak kettő volt biztosítva. Az egyik ház tulajdonosa, Kovácsics Stipó, majdnem a tűzben veszett. Csodálatos módon menekült meg. Súlyos lábbetegsége már hónapok óta az ágyhoz kényszerítette. Nyugodtan feküdt az ágyban, amidőn egyik szomszédja az ablakon bekialtott neki, hogy meneküljön, mert ég a háza. Kovácsics neje segítségével gyorsan fölkelt az ágyból s míg a felesége az udvarra ment segíteni, ő összeszedte pénzét és kötelezvényeit s ezeket hasára kötötte. Mire ezzel végzett, a tűz a szobába hatolt és valamennyi kijárást elzárta előtte. A szoba egy pillanat alatt tele volt füsttel. Kovácsics örülten sikoltott segítségért, de hiába, mert senki sem merte életét kockáztatni. Kovácsics kétségbeesésében a kenyérsütő-kemencébe vándorolt és imát rebegve, térdelve várta minden pillanatban bekövetkező halálát. A kemence azonban, dacára, hogy a szoba égett, a lángoktól megkímélve maradt. Kovácsics, midőn őt a kemencéből kihúzták, térdre esett és félóra hosszáig mondott hálaimát. A lakosságot nagy izgatottság fogta el, mert félnek, hogy egyszer oly időben fog tűz kiütni, amikor az oltás lehetetlen lesz. A városházán csütörtökön délelőtt ezen ügyben tanácskozás volt, amelyen azonban végleges határozat nem hozott. Valószínűleg ezer tagu polgárság fog alakulni.

— **(Halálozás.)** Hermann Vince keszt helyi szolgabíró élte 37-ik évében tegnap éjjel tüdőbajban meghalt. Az elhunyt helyben végezte iskoláit s ekkor mindenki által szeretett tagja volt városunk fiatalágának. Városunkat elhagyva Zala megyébe ment, hol a közigazgatási pályára lépett. Betegségét vadászaton történt meghülés okozta, mely az erős embert rövid idő alatt sirba döntötte. Özvegyen kívül széles körű rokonság, köztük Igalics Radivoj megyei pénztárnok — ki az elhunytnek sógora volt — gyászolja. — Béke poraira!

— **(A felső-baranyai ev. ref. egyház megye közgyűlése)** szerdán d. e. 9 kor kezdődött Harkányban. A közgyűlésen jelen volt Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, az egyházmegye világi főgondnoka s vezette a tanácskozást. Egyházmegyei aljegyzőnek Szivós Károlyt választották meg. Az egyházmegyei papság özvegyei és gyermekei számára szervezendő országos nyugdíj és segítőegyesület alapszabály-tervezetén több lényeges módosítást tettek. Jövőben a hozott elvi határozat szerint a kisebb egyházakat csoportosítják, a mi által a kisebb jövedelmű lelkészek helyzetén javítva lesz. Az egyházmegyéhez tartozó iskolákat öt kerületi felügyelőséggel látták el. Megalkották a szegények és árvák szabályozásáról szóló szabályrendeletet, mely szerint minden egyes egyházbán egy diakonus fog adományokat gyűjteni, melyeket aztán a szegények s árvák közt kiosztanak. Több lelkész és tanítványt erősítettek meg ezután. Fél kettőkor ebédhez ült a közgyűlés mintegy 150 tagja. Az első felköszöntőt Dányi Gábor esperes mondta Szilágyira. Azután Váry Gyula pécsi kir. ítélőtáblai bíró üdvözölte Szilágyit, ki igen szép szavak

ban köszönte meg a sok jó kívánatot. Beszéltek még Morvay Ferenc s Zeke Lajos. Szilágyi a nap folyamán fogadta a siklósi kir. járásbírósg két albiráját, kiket kitartásra buzdított. Négy óra tájban folytatták a közgyűlést. Az egyházkerületi gyűlésre kiküldöttük megválasztották Morvay Ferencet s Külley Zoltán drt. Azután több ügyet tárgyaltak le. Szilágyi még az esti személyvonattal Pécsen át Budapestre utazott.

— **(Az új színház építése)** nagyon lassan halad előre, a minek oka, hogy egyes vállalkozók a fővállalt munkát a kellő időre nem készítik el. A színházépítést ellenőrző bizottság legutóbbi ülésén tárgyalta ezt ügyet s Piacsek K. vállalkozót, ki miatt a színház északi homlokzata még most sem készülhetett el, 75 napi késedelmeért, naponként 25 ftnyi pénzbüntetésre ítélte el. Mint halljuk, a késedelemnek nem a vállalkozó az oka, hanem azon körülmény, hogy a város által előírt bányából a szükséges nagyságu köveket nem lehetett kibányászni.

— **(Hol van a pécsi színház?)** Köztudomásu dolog, hogy mily iszonyu fejtörésbe került, míg a város feje kisütötte, hogy hová építsék városunk egyik büszkeségét — az új színházat. Igen ám, csak hogy az új színház építésével fel lett kelve a szomszédság építéskedve is s ime megmutatta Schwarcz doktor, hogy kevesebb pénzért nagyobb házat tud építtetni, mint a város. Igaz, hogy ezzel a nagy házával alaposan agyonütötte a színház-épület imponáló hatását, de most persze ezen — mint minden bevégzett tényen — segíteni nem lehet. Azaz dehogynem lehet, csak ész, még pedig szabad királyi ész kell hozzá! Itt közbevetőleg megmondjuk, hogy városunk feje is mérgeződött a színházat eltakaró házra és naponként négyszer kezdett azon gondolkozni, hogy tulajdonképpen mégis miként lehetne a világnak és a vidékieknek az új színházat szembetűnővé tenni. S ime sikerült a zseniális terv. Még az eszme megszületésének napján kibérelte a Schwarcz-féle háznak a városházfelé eső tűzfalát, megalkodott Mangoldfal és az már festi is a következő feliratot: „EZEN HÁZ MÖGÖTT VAN AZ ÚJ SZÍNHÁZ!”

— **(A pécsi r. kath. főgymnasiumba)** az 1894/5 isk. évre fölvétetett 407 tanuló; 12-vel több, mint a mult iskolai év elején.

— **(A „Pécsi Kerékpár-Egyesület“)** f. é. október hó 7-én tartja őszi országos országúti versenyt, a feltételek következők: A verseny napja: 1894. október hó 7. Nevezés zárnapi okt. hó 2-án esti 8 óra. Reggel 7/7 órákor indulás a Bedő kávéházból a versenytérre. 1. Verseny a „Magyarország hegyi bajnokságáért.“ (Nyílt verseny.) Táv. 7000 m. Pálya a pécs márfai ut. Indulás az üszöghi országúton lévő Éva szobortól, cél a márfai országút tetőpontja. Tét 3 frt, bánat 2 frt. Indítás 1894. okt. hó 7-én reggel 1/2 8 órákor. Elsőnek: nagy ezüst érem, „Magyarország kerékpárosainak hegyi bajnoka az 1894—95 évre“ cím és bajnoki szalag; másodiknak ezüst, harmadiknak kis ezüst, negyediknek bronz érem. 2. Sopiana verseny. Táv. 14 1/2 klm. Pálya a pécs-hirdi országút. Indulás a budai vámház-tól. Nyitva csakis a „P. K. E.“ tagjai részére. Indítás 1894. okt. hó 7-én reggel 1/2 9 órákor. Elsőnek: Gayer Béla. a „Grazer Bicycle-Club“ tagja által felajánlott nagy ezüst érem, másodiknak ezüst érem, harmadiknak Gayer bronz érme, negyediknek bronz érem. Tét 1 frt. 3. Vendégek verseny. Táv. 6 klm Pálya a pécs-üszögi országúton a budai vámtól, az üszögi kastélyig és vissza. Nyitva a „Pécsi Kerékpár-Egyesület“ tagjai kivételével minden magyarországi sport-egyesület tagjai részére. Tét 2 frt bánat 1 frt. Indítás 1894. okt. hó 7-én reggel 7/7 órákor. Elsőnek nagy ezüst, másodiknak ezüst, harmadiknak kis ezüst érem. 4. Baranyai nagy távverseny (á la Budapest-Pécs.) (Zárt vers.) Táv. 121 klm. Utirány: Pécs, Mohács, Főherceglak, Lipovica, Villány Siklós, Pécs. Ellenőrző és frissítő állomások: Mohács és Lipovica. Indítás a budai vámháznál, cél a siklósi vámháznál (Höfler-féle börgyár.) Tét 2 frt. Nyitva csakis a „P. K. E.“ tagjai részére. Elsőnek: nagy ezüst érem és tiszteletdíj, másodiknak nagy ezüst-, harmadiknak ezüst érem és mindazok, kik 7 1/2 órán belül érkeznek, idő érem. A verseny roz idő esetén is megtartatik. A nevezések a „P. K. E.“ I. titkárához, Bolgár Tivadar urhoz (Pécs, Nepomuk utca 10. sz.) küldendők, posta útján ajánlott levélben, e szó „nevezés“ feltüntetésével. A verseny után 8 órákor városba vacsora étlap szerint, valamint díjkiosztás a „Vadásberény“ szálloda helyiségeiben.

— **(A csontos hus miatt.)** Klein Ádám mészárosról Magyar Peterden Szabó Ferencné egy kiló hust vett. Klein le is vágta a hust s átadta Szabónénak, ki nem akarta átvenni, mert ő csont nélkülit kért, holott a kérdéses hus tele van csontokkal. A mészáros felvilágosítani igyekezett a mindinkább ingerültté lett asszonyt, hogy nincsen mészáros a világon, a ki hust csont nélkül adjon, az asszony azonban nem engedte magát kapacitálni s csakhamar olyan összerperelés támadt köztük, hogy a szomszédok majdnem összeszaladtak a lárámra. Hogy a megtisztelő kifejezéseket nem igen válogatták, az

magától értetődik. Végre annyira elmérgesedett a dolog, hogy a mészáros is dühbe jött és felkapott egy fejszét; az asszony látván, hogy ez koránse tréfa, az ajtón kipenderült, Klein utána vágta a fejszét, de szerencsére nem találta. A gyilkos jószág az asszony bokája mellett a földbe vágódott. Ezért állott Klein Ádám csütörtökön a pécsi kir. törvényszék előtt, mely őt súlyos testi sértés büntetésének kísérlete miatt 14 napi fogházra ítélte el.

60.000 frt a főnyeremény a lemergi kiállítási sorajegyeknél, mely 10% levonás után készpénzben fizetetik ki.

Figyelmeztetjük tisztelt olvasóinkat, hogy a huzás már szeptember 27-én történik.

Közgazdaság.

Előnyösek a gazdára a most divatba jött heremag-kötések.

Köztudomásu, hogy egyes kereskedők az idén termelt heremagra nézve határidőzletet kötöttek, vagyis előre vásárolták meg a termést, biztosítva maguknak sok esetben előlegekkel az illetők termelvényét. Ha azonban ezen ügyleteket megvizsgáljuk, legtöbb esetben látni fogjuk, hogy nem számítvák másra, mint a termelők elvakítására, mert igaz, hogy egy csomó pénzt kap a gazda, de uzsora-kamatokat fizet érte. A kötések ugyanis majd mindig oly módozattal jönnek és jöhetnek még létre, hogy az ár egyelőre meg nem állapíttatik, hanem csak később. És pedig azon az áron kötelezik magukat a termelők szállítani, a mily ár bizonyos előre meghatározott napokon a budapesti terménytőzsdén jegyezve és a „Pester Lloyd“ tőzsdei jegyzések rovataban publikálva van. De itt rejlik a dolog bibéje, a mennyiben furfangos kereskedők ezen jegyzéseket nagyon is befolyásolhatják. Ugyanis a kötések legtöbbnyire olyképp szólnak, hogy a termelő köteles 2—4 frttal olcsóbban szállítani a heremagot, mint a megállapodott napon tőzsdeileg jegyezve van.

Eltelkintve attól, hogy a legolcsóbb ár a leggyakoribb esetben a bánati heremagra vonatkozik, mely mint ismeretes apróbb szeménél fogva jóval kevesebb értékű mint a tiszavidéki és erdélyrészi, ama körülményt, hogy a tőzsdei jegyzésekben a heremag provenienziája nincs kiírva, a kapzsi kereskedő arra használhatja ki, hogy ezen bánati, tehát kevesebb értékű heremag olcsó árát veszi alapul a többet érő tiszavidéki és erdélyrészi mag beváltásánál. Ezen legalacsonyabb árból levonja még az említett 2—4 forintos különbözetet és im nem kell nagy tudomány annak kiszámításához, esetleg mennyivel lesz a gazda megrövidítve. Felemlítendőnek tartom e helyen, hogyan készülnek a tőzsdei jegyzések? Ugyanis a felesketett ügynökök naponta megjelennek a tőzsdei titkári hivatalban, jelentést tesznek az nap tényleg kötött ügyletekről és az ezekben előforduló legalacsonyabb és legmagasabb ár képezi a tőzsdei jegyzés alapját, vagyis példákul illusztrálva ezt, ha bánati löhere 52 forintjával lön vásárolva, erdélyi pedig 62 forintjával, akkor a tőzsdei jegyzésben csak ennyi áll: löhere 52 forinttól 62 forintig.

Most ha az illető kereskedő furfangja mellett lelkiismeretlen is, hogy oly árakat akar jegyeztetni, melyek épen szája izére valók, akkor odarendel magához egy felesketett ügynököt vagy elmegy hozzá a tőzsdére, átad neki p. o. egy kisebb quantum löherét eladásra 50 forintjával, mely ugyan 58—60 frtot ér, de anyagot szolgáltat az olcsó jegyzéshez és néhány métermázsánál vesztett csekélységet busásan behozhatja a kötlevel alapján vásárolt nagyobb mennyiségű heremag árának megállapításánál. Az ügynök is, a tőzsde is kifogástalanul járnak el, mert tényleg kötött vételek és eladások alapján igazodnak. Ha tehát kötésekkel erősen engasztolt oly kereskedőknek — a kiknél a lelkiismeretesség, mint említém, nem első pontja az életszabályoknak — hanem csak a minél nagyobb üzleti haszon elérése képezi a főcél, érdekében áll az árjegyzéket szabályozni, ezt az itt körülírt módon nehézség nélkül megtehetik. Ez oly lehetőség, a melyet a tőzsdei ügyletek természetével behatón ösmerősök igen jól tudnak.

Lehetséges tehát, hogy sokan a határidőre eladó termelők közül az árjegyzésre megszabott napokon azon meglepő jelenséggel fognak találkozni, hogy a heremag ára leesett — s heremagukat potom áron vesztegették el.

Erről kívántam a heremagtermelő gazdákat felvilágosítani. Ha tehát a gazdák kötésekkel tesznek, óvakodjanak attól, hogy ilyen föltételekbe bele menjenek s ha már kötöttek, akkor tegyenek be fix árakat. Mindig az tesz legjobban, a ki már kész árujával keresi fel a piacot. A concurrentia igazi egészséges regulátora az áraknak. A magával hozott pontos minta alapján megkínálja a termelő a kereskedőket és a legtöbbet ígérő reális embernek oda adja és szállítja. Ez a reális üzlet. Ennél nem fenyegeti a gazdát az a veszély, hogy machinatiókkal esetleg némely lelkiismeretlen ember lefőzze őket. Nem a tőzsdei befolyásolható árjegyzés szerint ad

el, hanem önmaga jegyzi az árt, és önmagát tév utra bizonyára vezetni nem fogja.
Mauthner Ödön.

NYILT-TER. *)

Alólirott kijelentem miként a „Pécsi Napló“ f. é. szeptb. 13-án 222-ik számában megjelent azon közlemény, hogy tisztességes vendéglőmben véres verekedés lett volna, nem igaz, s minden alapot nélkülöz, miután még csak szóváltások sem voltak. — Több alaposságot tudósító ur, füllenteni és másoknak kárt okozni nem illik.
Pécssett, 1894. szeptember hó 13.

Udvardy Nándor
vendéglős.

Férfi és Női Ruhák

bármily színűek és viseltek is legyenek

Koch és Társa

vegyészeteti ruhafestítő és javító intézetben
Budapest VIII., Népszínház-utca 24.
saját módszerük alapján meglepő szépen ujittatnak fel.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget
A szerk.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

20—25 drb. növendék marha

szept. hó 15-től **teleltetésre** átvéttetik.
Czím a kiadóhivatalban.

Stangl A.

kefegyáros

Pécssett, király utca 26. szám
ajálja nagyválasztékú és **legjobb minőségű**
kefekészletét és ecsetjeit
a legolcsóbb gyári áron.

12670 szám.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. Törvényszék mint telekkönyvi Hatóság közhirre teszi, hogy Neubauer Mátyás végrehajthatónak Baritz József végrehajtást szenvedő

elleni 15 frt 80 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében valamint csatlakozás folytán Szautter Gusztáv ügyvéd 100 frt tőke s jár iránti követelésének kielégítése végett a Szt.-Lőrinczi kir. járásbírósi területén levő Tésény község határában fekvő a tésényi 279. sz. tjkben felvett 19. hsz. 13 sorsz. házból, udvarból és kertből Baritz Józsefet illető felerészre 331 frt; a 15 sz. tjkben foglalt I. 1/4 telek utáni aránylagos legelő- és erdő illetőségéből ugyanazt illető 1/3 részre 72 frt; a 283. sz. tjkben felvett 1050 hrsz. részletből ugyanazt illető 1/3 részre 8 frt-, és végre a 297. sz. tjkben felvett 633 hsz. sz. részletből ugyanazt illető 1/3 részre 37 frt-ban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1894. évi október hó 4-ik napján d. e. 9 órakor Tésény község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 33 frt 10 krt, 7 frt 20 krt, 80 krt. és 3 frt 70 krt, készpénzben, vagy az 1881. 59. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. decz. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazság-ügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 59 t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett 1894. évi június hó 4. napján.
A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz.
kir. tszéki bíró

A „Belvárosi bank és váltóüzlet“

Hecht Samu, Budapest, Kossuth Lajos-utca 13.

Sorsjegyeket, arany és ezüst pénzeket a hivatalos árfolyamlap szerint vesz és elad.

Ertékpapírokra csekély kamattal kölcsönöz.
Tőzsdei megbízásokat kötésenként 300 frt fedezet mellett elfogad.

Törlesztési kölcsönt ad birtokra.

1 frt 50 kr évi díjért sorsolási lapot küld.

Igérvények minden húzáshoz kaphatók.

Belvárosi bank és váltóüzlet.

HECHT SAMU.

Utolsóelőtti **Lembergi** Sorsjegyek á **1** frt.
hét **kiállítási**

Főnyeremény **60.000** forint.

kaphatók: Schapringer J. és Ulmann M. Károlynál.

Legujabb, legczél szerűbb
és legkényelmesebb

palaczk-záró eszközök

Ifju SCHOLZ ANTAL

UJ SÖRGYÁRÁBÓL

most emez új zárókészülékekkel ellátott palaczkokban szállítják a sört.

Biztosítékot nyújt ezen zárókészülék a **hamisítások ellen**, mert a dugaszolás csak a magas nyomással működő, külön e célra szolgáló géppel történhetik.

A teljesen légmentesen, szorosan zárt palaczkokat egy egyszerű kampó segítségével kell fölnyitni, ami oly könnyűséggel jár, hogy eme dugókat a legkisebb gyermek is könnyű szerrel kiemelheti.

A palaczkok fölnyitása céljából a küldeményekhez csatolt kampók a már fölnyitott palaczkok bedugaszolására is használhatóak.

Az új sörgyár mellett fölépült

nagy és diszes söresarnok

elkészülvén, az a n. é. közönségnek rendelkezésére áll. Különös figyelmébe ajánlható a n. é. közönségnek az új söresarnokkal kapcsolatosan szilárdan épült

kényelmes téli helyiség

mely egész télen át nyitva áll és rendszeren fűtve és villamos világítással ellátva lesz.